

VEDLEGG 6

Gjeldende lovverk som ble manipulert bort og bevisst ikke brukt som del av rettsforhandlingene og påfølgende dom

INNHold

Oversikt over lovverk og uttalelser om lovverk fra fagspesialister	2
Faglig ansvarlig for å utvikle kvalitetssikringssystemer Morten Helgedagsrud.....	3
Ny byggesakssjef i Stavanger Ingrid Overegseth Foss.....	4
Aktuelle refeddranser fra boken Plan og bygningsrett	5
Å ha tilknytningsrett til et anlegg er ikke det samme som å ha tillatelse til å bruke anlegget.....	8
LOVVERKET HAR EN OVERORDNET FILOSOFI UANSETT BORTFORKLARINGER.....	12

OVERSIKT OVER LOVVERK OG UTTALELSER OM LOVVERK FRA FAGSPESIALISTER

Jeg skal i dette vedlegget gå igjennom gjeldende lovverk for private stikkledninger for vann og kloakk og tilhørende refusjonsrettigheter.

Jeg skal også gå igjennom uttalelser fra kvalifiserte fagspesialister som gjelder for temaet.

Konklusjonen i dommen er at der ikke finnes lovverk for private stikkledninger for vann og kloakk og tilhørende refusjonsrettigheter. Men i varslingsrapporten så er dokumentert at hele rettsprosessen var basert på en fikset rettsprosess og faenskap.

I varslingsrapporten er forklart hvordan alle forsøk på å få til en seriøs rettsprosess ved å bruke det gjeldende lovverket på rein faenskap ble manipulert bort.

I denne oversikten vil det bli referert til:

- Uttalelser fra den kvalifiserte fagspesialisten Morten Helgedagsrud som har vært fagansvarlig i HolteProsjekt og utviklet kvalitetssikringssystemer for byggesaksprosesser. I første omgang skal vi ta med at han henviser til forurensningsloven §23 tredje ledd og han orienterer om forfallstidspunktet for refusjon.
- Uttalelser fra ny byggesakssjef i Stavanger kommune som kunne lovverket. Må ikke forveksles med tidligere byggesakssjef Paul A Paulsen som satte lovverket til side. Den nye byggesakssjefen henviser til at rettighetshaver av private stikkledninger har krav på refusjon i henhold til pbl §27-3.
- Jeg skal og ta med flere utdrag fra boken Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness
Jeg har oppfattet det som at denne boken er selve bibelen som de profesjonelle bruker i forbindelse med byggesaksprosesser. Den består av mange sider så det er viktig å finne de rette sidene. For de som er profesjonelle er det lett. Men for generalister så kan det være et problem.
- Rapport fra Miljøverndepartementet.
Denne rapporten henviser til at refusjonsreglene er utviklet til det som kalles repartisasjonsregler. Jeg oppfatter dette som et overordnet regelverk hvor alle som drar fordel av en anleggsinvestering skal være med å dele kostnadene.
- I vedlegg 7 er tatt med hele rapporten utarbeidet av den kvalifiserte fagspesialisten Morten Helgedagsrud.
- I tillegg skulle ADK manualer for rørarbeid vært undersøkt. Det må gjøres etter behov.

Lovene vist til ovenfor ble manipulert bort av advokat T Smedsvig og tingrettsdommer Svensen som et samarbeidsprosjekt.

FAGLIG ANSVARLIG FOR Å UTVIKLE KVALITETSSIKRINGSSYSTEMER
MORTEN HELGEDAGSRUD

Nedenfor er henvist til uttalelser fra kvalifisert fagspesialist Morten Helgedagsrud som har vært faglig ansvarlig for å utvikle kvalitetssikringssystemer for byggesaks prosesser.

Vi ser under at Morten Helgedagsrud både har kunnskap om

- **Forfallstidspunktet for refusjon og**
- **Eier kan kreve refusjon for anleggsutgiftene**
- **Kostnadene ved underskjønnet skal bæres av den som blir tilknyttet anlegget**

Morten Helgedagsrud Holteprosjekt Innovation AS Rapport 2 november 2004

12.Enkelte kommuner forlanger at der legges frem kvittering på at der er innbetalt refusjon før de godkjenner bygge sak.

Har dette forbindelse med ovennevnte punkter?

Refusjonsavgiften til vann og avløp forfaller med en gang saken er godkjent hos de offentlige etater.

Morten Helgedagsrud Holteprosjekt Innovation AS Rapport 2 november 2004

§ 23. (rett og plikt til tilknytning til eksisterende avløpsanlegg)

Forurensningsmyndigheten kan bestemme at avløpsvann kan ledes inn i en annens avløpsanlegg.

Om plikt til tilknytning til eksisterende avløpsledning gjelder reglene i plan- og bygningsloven. Vedtak etter plan- og bygningsloven kan likevel treffes av forurensningsmyndigheten.

Skjer tilknytning til kommunal avløpsledning, betales tilknytningsavgift etter lov 31. mai 1974 nr. 17 om kommunale vass- og kloakkavgifter. Skjer tilknytning til privat avløpsanlegg, kan eieren av anlegget kreve at vedkommende foretar eller betaler de utvidelser og forandringer av avløpsanlegget som tilknytningen gjør nødvendig, eller at det blir stilt sikkerhet for dette. Eieren kan også kreve refusjon for anleggsutgiftene i samsvar med plan- og bygningsloven. Kostnadene ved underskjønnet skal bæres av den som blir tilknyttet anlegget.

Endret ved lover 17 des 1982 nr. 88, 17 april 1983 nr. 21, 21 juni 1996 nr. 36, 5 mai 1995 nr. 20 (i kraft 1 juli 1997).

Denne paragrafen gir eier av det private anlegget en rett til å kreve refusjon for anleggsutgiftene.

NY BYGGESAKSSJEF I STAVANGER INGRID OVEREGSETH FOSS

Nedenfor er henvist til den nye byggesakssjefen i Stavanger Ingrid Overegseth Foss sine uttalelser vedrørende private stikkledninger og refusjon.

Lovverket hun henviser til ganske enkelt tidligere byggesakssjef Paul A Paulsen og fylkesmann pbl Knut Middelthon fullstendig faen i.

Hun har kunnskap om at:

Eieren kan i tillegg kreve refusjon for de opprinnelige anleggsutgiftene og senere oppgraderinger.

Og hun har kunnskap om at

Utgiftene til skjønnnet bæres av den som blir tilknyttet anlegget.

<p>Piit Henry Skulevold A Buddes vei 5 4011 STAVANGER</p>	 <p>STAVANGER KOMMUNE</p> <p>Kultur og byutvikling Byggesak</p> <p>Dato: 03.01.2017 Saksnummer: 16/14963-4 Deres ref.:</p>
<p><u>Avklaring 1</u></p> <p><i>Plan- og bygningsmyndigheten kan tillate tilknytning til private vann- og avløpsanlegg. Eieren av anlegget kan i så fall kreve at den som blir tilknyttet anlegget foretar eller betaler de utvidelser og forandringer av anlegg som tilknytningen gjør nødvendig, eller at det blir stilt sikkerhet for dette. Eieren kan i tillegg kreve refusjon for de opprinnelige anleggsutgiftene og senere oppgraderinger. Kostnadene og refusjonen fastsettes ved skjønn. Utgiftene til skjønnnet bæres av den som blir tilknyttet anlegget. (direkte avskrift fra Pbl §27-3).</i></p>	
<p>Med hilsen</p> <p>Ingrid Overegseth Foss byggesakssjef</p> <p>Asgeir Bell saksbehandler</p> <p><i>Dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur</i></p>	

 AKTUELLE REFERANSER FRA BOKEN PLAN OG BYGNINGSRETT

Nedenfor skal vi henvise til flere aktuelle referanser fra boken

Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness.

Nedenfor ser vi at:

1. Byggetillatelse og Rivetillatelse står på egne bein
2. Hvis eksisterende bygning blir revet og det søkes om oppføring av helt ny bygning må dette likestilles med at tomta bebygges for første gang.

Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness
5.5 Byggetillatelse og rivetillatelse
<u>En byggetillatelse for et nybygg innebærer ikke at det er gitt tillatelse til å foreta rivning. Selv om kommunen har gitt byggetillatelse, må det alltid innhentes særskilt rivetillatelse før rivningen kan påbegynnes. Det følger allerede av at kommunen skal føre tilsyn med selve rivningsarbeidet. Et unntak gjelder hvis kommunen i medhold</u>
At bygningsmyndighetene har gitt rivetillatelse, innebærer derimot ikke at det er gitt byggetillatelse. <u>En rivetillatelse står på egne ben, og gir ikke tiltakshaveren vern</u>

Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness
1.4.3.2 Nybygg etter rivning og hovedombygging
<i>1.4.3.2 Nybygg etter rivning og hovedombygging</i> <u>Hvis eksisterende bygning blir revet og det søkes om oppføring av helt ny bygning, vil kravene i pbl § 67 gjelde hvis tomta ligger i regulert strøk. Dette må likestilles med at tomte bebygges første gang. Det er ikke noen grunn til å la det forhold, at det kanskje for 50 – 60 år siden ble oppført en bygning, få som konsekvens at det nå kan</u>

Bestemte private rettsforhold som er betingelse for å få byggetillatelse. Denne delen av lovverket ble det gitt fullstendig faen i.

Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness
5.2 Privatrettslige forhold som relevante rettsfakta
Som redegjort for under pkt 5.1 kan ikke søknad om byggetillatelse avslås med den begrunnelse at søkeren mangler rett til å realisere tiltaket. <u>Men det finnes lovbestemmelser som lar eksistensen av bestemte private rettsforhold være en betingelse for å få byggetillatelse.</u>
<u>komst. På samme måte vil det bero på privatrettslige forhold hvorvidt kravene i pbl §§ 65 og 66 nr 2 om tilgang til vann og bortledning av avløpsvann, kan sikres i samsvar med lovens bestemmelser. Såfremt rettighetene til vei, vann- og avløpsfremføring er omtvistet, er bygningsmyndighetene berettiget til å avslå byggesøknaden, og i stedet henvise parten til først å få dom for sin rettighet, eventuelt erverve denne gjennom ekspropriasjon.</u>

Dersom du har omlagt privat anlegg for transport av vann eller avløpsvann så kan du kreve refusjon.

Og det henvises til at ved senere tilknytning så kommer forurensningsloven § 23 tredje ledd til anvendelse.

Dette er meget interessant!. Det er jo faktisk det samme som den nye byggesakssjefen og den kvalifiserte fagspesialisten Morten Helgedagsrud henviste til skulle brukes.

Men tidligere byggesakssjef og fylkesmann pbl gav faen i den delen av lovverket.

Plan- og bygningsret, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness
4 Lovbestemt refusjon
4.1 De refusjonsberettigede tiltak
4.1.2 Private tiltak – pbl § 46 nr 2
<u>Endelig kan den som har lagt, omlagt eller utvidet privat anlegg for transport av vann eller avløpsvann, kreve refusjon dersom ledningene inngår i et område som inngår i regulerings- eller bebyggelsesplan – pbl § 46 nr 2 annet punktum. Forutsetningen må være at ledningen skal betjene andre eiendommer. Ved senere tilknytning kommer forurensningsloven § 23 tredje ledd til anvendelse – se kap 24 pkt 4.1.4.</u>

Det som står i boka

Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness,
er faktisk så interessant at vi tar med en del ting til:

Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness
4 Avløpsordning
4.1 Privatrettslig sikret avløpsordning
4.1.2 Avløpsforbindelsen (stikkledning)
<p>Kravet om at <u>avløpsordningen må være privatrettslig sikret for at bygningsmyndighetene kan gi byggetillatelse</u>, fremgikk av ordlyden i bgl § 66 nr 2 der det het at bortledningen skulle foretas på «lovlig måte». <u>I det lå at de nødvendige privatrettslige</u></p> <p><u>tillatelser skulle være sikret</u> – se Bygningslovkomiteen 1960 side 150. Ved forurensningsloven av 1981 ble ordlyden endret slik at bortledningen skulle være sikret «i samsvar med forurensningsloven». Lovgiver synes ikke å ha vært klar over at <u>«på lovlig måte» betød lovlig også i forhold til andre private. Det kan likevel ikke være tvilsomt at ordningen også etter gjeldende rett må være privatrettslig sikret.</u></p> <p><u>Er det nødvendig å gå over annenmanns eiendom må tiltakshaveren for det første dokumentere at han har en urokkelig rett til legge og å ha stikkledninger liggende.</u> Om hva som ligger i dette, vises til det tilsvarende krav til veiforbindelse – se pkt 3.2. <u>Oppnår ikke tiltakshaveren avtale med grunneieren, er han henvist til ekspropriasjon.</u> Plbl § 38 hjemler ikke ekspropriasjon for rett til å ha liggende stikkledninger. Heller ikke vedtak etter forurensningsloven § 23 første ledd gir tiltakshaver ekspropriasjonstillatelse til å gå over annenmanns grunn med stikkledning. <u>Ekspropriasjonen må gjennomføres etter oreigningsloven § 2 nr 47 – se Ot prp nr 11 (1979–80) side 184. Må stikkledningen legges i offentlig vei, er det nødvendig å dokumentere tillatelse fra vedkommende veimyndighet.</u></p>

Å HA TILKNYTNINGSRETT TIL ET ANLEGG ER IKKE DET SAMME SOM Å HA TILLATELSE TIL Å BRUKE ANLEGGET

Det er forskjell på å ha en rettighet til å knytte seg til et anlegg versus det å ha tillatelse til å bruke anlegget.

Tilknytningsretten er definert i forurensningsloven §23 første ledd.

For retten til å bruke et anlegg er det forurensningsloven §23 tredje ledd som får anvendelse.

RETT TIL TILKNYTNING

Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness
4.1.3 Tilknytningsrett til eksisterende anlegg
<u>og anleggseieren vil være parter. Det som kan bestemmes etter forurensningsl § 23 første ledd, er retten til selve tilknytningen, men uten at rettsforholdet mellom tiltakshaveren og anleggets eier(e) kan bestemmes nærmere. Tiltakshaveren blir således ikke i kraft av vedtaket sameier i anlegget. Ved mindre private anlegg vil det</u>

RETT TIL Å BRUKE

Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness
4.1.4 Det økonomiske oppgjør
<u>forurensningsl § 24 vedlikeholdet av ledningen. Skjer tilknytningen til et privat anlegg, er det økonomiske oppgjør regulert i forurensningsl § 23 tredje ledd. Tiltakshaveren må for det første betale selve tilknytningen. Eders tilknytningen til et ledning</u>
<u>Tiltakshaveren må også betale for selve retten til å bruke anlegget. I prinsippet gjennomfører han en ekspropriasjon slik at ledningseierne skulle kunne kreve dekket sitt økonomiske tap. Men det vil gi et skjevt oppgjør fordi det er vanskelig å påvise noe tap eller økte utgifter som følge av at én bygning til knyttes til ledningen. I slike tilfeller, der det stiftes rett til å bruke et kapitalgode, skal derfor det økonomiske oppgjør foretas etter et vederlagsprinsipp. Den som får rett til å bruke anlegget må betale et vederlag som skal avspeile de kapitalkostnader som allerede er nedlagt – se prin-</u>
<u>sippet i veiloven § 53 tredje ledd annet punktum. For rett til å bruke et privat avløpsanlegg, er det forurensningsl § 23 tredje ledd som får anvendelse. Oppgjøret forutsettes å skulle foretas ved at anleggseierne krever refusjon hos tilknyttaren. Forutsatt</u>

Tiltakshaveren må også betale for selve retten til å bruke anlegget. I prinsippet gjennomfører han en ekspropriasjon slik at ledningseierne skulle kunne kreve dekket sitt økonomiske tap. Men det vil gi et skjevt oppgjør fordi det er vanskelig å påvise noe tap eller økte utgifter som følge av at én bygning tilknyttes til ledningen. I slike tilfeller, der det stiftes rett til å bruke et kapitalgode, skal derfor det økonomiske oppgjør foretas etter et vederlagsprinsipp. Den som får rett til å bruke anlegget må betale et vederlag som skal avspeile de kapitalkostnader som allerede er nedlagt – se prinsippet i veiloven § 53 tredje ledd annet punktum. For rett til å bruke et privat avløps-

gjør foretas etter et vederlagsprinsipp. Den som får rett til å bruke anlegget må betale et vederlag som skal avspeile de kapitalkostnader som allerede er nedlagt – se prinsippet i veiloven § 53 tredje ledd annet punktum. For rett til å bruke et privat avløpsanlegg, er det forurensningsl § 23 tredje ledd som får anvendelse. Oppgjøret forutsettes å skulle foretas ved at anleggseierne krever refusjon hos tilknyttaren. Forutsatt

RETT TIL TILKNYTNING MER UTFYLLENDE

Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness

4.1.3 Tilknytningsrett til eksisterende anlegg

Dersom avløpet skal løses ved at bygningen skal knyttes til et eksisterende anlegg, må tiltakshaveren dokumentere at han har de nødvendige rettigheter i forhold til eieren. Er det tale om et offentlig anlegg, vil tiltakshaveren ha krav på å få knytte bygningen til såfremt anlegget har nødvendig kapasitet. Ofte vil det endog foreligge tilknytningsplikt etter pbl § 66 nr 2 annet eller tredje ledd – se pkt 4.2.3. Kommunen vil i kraft av å være anleggseier kunne stille krav til at selve tilknytningen foretas fagmessig og uten fare for at anlegget skades.

Skal bygningen knyttes til et privat anlegg, er tiltakshaveren i utgangspunktet avhengig av tillatelse fra eierne. Dersom de ikke vil gi tillatelse, må tiltakshaveren gå til ekspropriasjon. Ifølge forurensningsl § 23 første ledd kan forurensningsmyndighetene i en utslippstillatelse bestemme at avløpsvann kan ledes inn i annens avløpsanlegg. Et slikt vedtak vil være et enkeltvedtak, og både den som ønsker tilknytning og anleggseieren vil være parter. Det som kan bestemmes etter forurensningsl § 23 første ledd, er retten til selve tilknytningen, men uten at rettsforholdet mellom tiltakshaveren og anleggets eier(e) kan bestemmes nærmere. Tiltakshaveren blir således ikke i kraft av vedtaket sameier i anlegget. Ved mindre private anlegg vil det være den naturlige ordningen. I mangel av avtale med eieren(e), vil han måtte nøye seg med en rett til å la avløpsvannet føres inn i anlegget.

RETT TIL Å BRUKE MER UTFYLLENDE

Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness

4.1.4 Det økonomiske oppgjør

Det økonomiske oppgjør dersom bygningen knyttes til en offentlig ledning, løses etter avgiftsloven av 31 mai 1974 – se forurensningsl § 23 annet ledd første punktum. Tilknytningen utløser både tilknytningsavgift og årsavgift. Kommunen har ifølge forurensningsl § 24 vedlikeholdet av ledningen. Skjer tilknytningen til et privat anlegg, er det økonomiske oppgjør regulert i forurensningsl § 23 tredje ledd. Tiltakshaveren må for det første betale selve tilknytningen. Fører tilknytningen til at ledningsanlegget må forandres eller legges om, må tiltakshaveren også betale dette selv. I motivene er nevnt at tilknytningen nødvendiggjør større ledningsdimensjon – se Ot prp nr 11 (1979–80) side 128. Disse utgiftene må tiltakshaveren betale alene, men

har han måttet legge om ledningen til en større dimensjon, vil han kunne kreve refusjon hos de andre ledningseiere etter plbl § 46 nr 2 annen setning.

Tiltakshaveren må også betale for selve retten til å bruke anlegget. I prinsippet gjennomfører han en ekspropriasjon slik at ledningseierne skulle kunne kreve dekket sitt økonomiske tap. Men det vil gi et skjevt oppgjør fordi det er vanskelig å påvise noe tap eller økte utgifter som følge av at én bygning til knyttes til ledningen. I slike tilfeller, der det stiftes rett til å bruke et kapitalgode, skal derfor det økonomiske oppgjør foretas etter et vederlagsprinsipp. Den som får rett til å bruke anlegget må betale et vederlag som skal avspeile de kapitalkostnader som allerede er nedlagt – se prinsippet i veiloven § 53 tredje ledd annet punktum. For rett til å bruke et privat avløpsanlegg, er det forurensningsl § 23 tredje ledd som får anvendelse. Opgjøret forutsettes å skulle foretas ved at anleggseierne krever refusjon hos tilknyttaren. Forutsatt

bestemme, er uklart. I motivene heter det at «en mulighet for refusjon fastsatt i skjønn her skal holdes åpent» – se Ot prp nr 11 (1979–80) side 128. Hva som ligger i det er uklart, men det kan ikke ha vært meningen å gi anvisning på at det er de opprinnelige utgifter som skal fordeles på ny. Utgangspunktet må tas i anleggets nåtidsverdi ut fra den stand det er i på tilknytningspunktet, og ut fra dette må skjønnet fastsette hvilket beløp tilknyttaren skal refundere til anleggseierne.

Et annet spørsmål er hvorledes det skal forholdes med fremtidige utgifter. Det eneste praktiske vil være at tilknyttaren påtar seg å betale en forholdsmessig del av fremtidige utgifter. Dersom inngangsbilletten er bestemt av anleggets tilstand på tilknytningstidspunktet, bør tilknyttaren være med på å dekke senere utgifter på lik linje med de opprinnelige eiere.

I vedlegg 17

Vedlegg 17 Korrupsjonen hos Fylkesmannen pbl

er dokumentert hvordan fylkesmannen pbl Knut Middelthon henviste til lovverket vist nedenfor men han gav faen i lovverket som gjaldt privatrettslige forhold.

Fylkesmannen pbl var i stand til å henvise til at i forbindelse med byggesaken så var der et nytt miljøvennlig anlegg som prosjektet både kunne koble seg til og i tillegg bruke.

Han var ikke i stand til å vurdere som et sjekkpunkt om byggesaken var privatrettslig sikret.

Plan- og bygningsrett, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Audvar Os, Stein Ness

4.2 Godkjent ordning etter forurensningsloven

4.2.1 Pbl § 66 nr 2 første ledd

I tillegg til at avløpsordningen må være privatrettslig sikret, krever pbl § 66 nr 2 at bortledning av avløpsvann skal være «sikret i samsvar med forurensningsloven». I det ligger at bygningsmyndighetene ikke kan gi byggetillatelse så lenge tiltakshaveren ikke kan dokumentere utslippstillatelse fra forurensningsmyndighetene. Bygningsmyndighetene må følge bestemmelsene i pbl § 95 nr 2 annet ledd og nr 1 første ledd annet punktum – se pkt 3.7 om det tilsvarende spørsmål i forhold til veimyndighetene.

LOVVERKET HAR EN OVERORDNET FILOSOFI UANSETT BORTFORKLARINGER

Jeg er av den oppfattelse at uansett hvordan det vris og vendes på teksten i en privatrettslig avtale for å prøve å unnlate å betale refusjon så er der et overordnet lovverk som er retningsgivende.

Denne oppfattelsen bygger på at i nedenfor viste rapport er henvist til repartisasjonsregler hvor hensikten er at der skal være en fullstendig kostnadsfordeling mellom de grunneiere som har fordel av tiltaket.

Informasjonen fant jeg i referanserapporten Ketil Krogstad henviste til i sin e-mail.

Piit H Skulevold

Fra: "Krogstad Ketil" <ketil.krogstad@krd.dep.no>
Til: <piit@phskulevold.com>
Sendt: 19. mai 2005 15:14
Emne: private VA-anlegg...

Referanserapport, som avtalt.
http://odin.dep.no/md/norsk/dok/andre_dok/rapporter/022005-990235/dok-nn.html

Utangspunktet for rapporten er anlegg som skal overtas av kommunen, og ikke private "stikkledninger", men grensegangen mot private anlegg er nok nevnt enkelt plasser. Vi har som sagt ingen ting med rettighetsspørsmål angående private anlegg å gjøre.

Som jeg nevnte vil det trolig være din rett som ledningseier, og tilhørende rett til å bestemme hvem som skal kunne koble seg på denne, og evt. vilkår for slik tilkobling, som må benyttes som virkemiddel i ditt tilfelle.

Annen referanse:
Odd Jarl Pedersen (skrevet bok om emnet, sammen med bl.a. Skaaraas)

Ketil Krogstad
seniorrådgiver
Kommunal- og regionaldepartementet
Bolig- og bygningsavdelingen
Postboks 8112 Dep.
0032 Oslo

Tlf. 22247163
E-post: ketil.krogstad@krd.dep.no

DOKUMENTARKIV

Dokumenter som ikke lenger er gyldige og informasjon fra tidligere regjeringer

Rapport, 21.10.1999

Publisert under: Regjeringen Bondevik I

Utgiver: Miljøverndepartementet

Status: Arkivert

Alternative metoder for kostnadsfordeling ved opparbeiding, drift og vedlikehold av kommunaltekniske anlegg m.m.**Helge Skaaraas,
Advokatfirmaet Bjørge og Skaaraas,
Sarpsborg**

En kan fastslå at systemet med fordeling av utgifter mellom det offentlige og private for kommunaltekniske anlegg har lang tradisjon i norsk rett, og at systemet har sin forankring i prinsippet om at grunneier må erlegge de fordeler anlegget representerer for hans eiendom, begrenset oppad til anleggets kostnader inkl. utgifter til grunnerverv. Forøvrig må en konstatere at refusjonsreglene er utviklet til det en gjerne benevner som "repartisasjonsregler". Det vil si at gjenstanden for refusjonen ikke refererer seg til erverv av grunn, men i stedet foretar en fullstendig kostnadsfordeling mellom de grunneiere som har fordel av tiltaket.

Også tiltak som skal forbli i privat eie, kan være refusjonsberettiget. Hjemmelen for dette finnes i pbl. § 46 nr. 2. Refusjonsberettigede tiltak av denne karakter er først og fremst fellesarealer. Med fellesareal menes tiltak som kan pålegges opparbeidet etter pbl. § 67 a - felles avkjørsel, felles gårdsplass eller annet fellesareal for flere eiendommer samt parkbelte langs industristrøk.

Også felles privat stikkledning i regulert område er refusjonsberettiget. Den som legger slikt anlegg, kan kreve refusjon hos andre som må bruke anlegget for å få byggetillatelse. Hvilke arealer dette er, fremgår ikke direkte av § 49 nr. 2 fordi vann og avløpsanlegg ikke omfattes av reguleringsplan eller bebyggelsesplan. I ot.prp. nr. 57 (1985 -86) side 29 er uttalt som ledende synspunkt for refusjonspålagt areal at dette omfatter eiendommer som kan oppnå byggetillatelse som følge av tiltaket. Det uttales at dette vil være tilfelle med areal som kan knyttes til tiltaket ved hjelp av stikk- ledning. I praksis må utarbeides en ledningsplan for området som viser omfanget av de private tilknytninger.